

TES⁺VÉREK

a Budapest József Utcái Baptista Gyülekezet lapja

XXIII. évfolyam 12. szám

2013. december

ÁLDOTT KARÁCSONYI ÜNNEPEKET KÍVÁNUNK MINDEN KEDVES OLVASÓNKNAK!

Emlékeztető advent

„Mert még »egy igen-igen kevés idő, és aki eljövendő, eljön, és nem késik.” (Zsid 10,37)

Gyermekként azért szerettem az advent négy hetét, mert minden vasárnapal közelebb vitt a karácsonyhoz, amely a gyermekszívnek az ajándékozással és a meghitt családi együttléttel nagyon boldog érzés volt. Ilyenkor a mogorva felnőttek is kicsit mások lettek, mintha ők is készültek volna az ünnepben a gyermek Jézus fogadására.

Már jórészüket elment a földi életből, akikkel hajdan együtt ünnepeltem, hogy színe elé álljon az Isten Fiának.

Lassan mi következünk a sorban. Készülődünk, készülődünk, de vajon igazán felkészülünk-e, amikor megjelenik újra, nekünk is az Urak Ura, hogy megítéljen minden létezőt?

Most engem emlékeztet az „adventus Domini”, és ahogy a nagy találkozás előtt igazítjuk a ruhát magunkon, megfogalmazzuk az első szavakat mielőtt betoppannánk az Örökkévaló Hatalmasság színe elé. A lázas készülődésben ébredünk rá, mennyi kuszaság, rendeznivaló van még az életünkben, mennyi mindenről feledkeztünk meg az élet forgatagában, és most ideges félelemmel kapkodunk, hogy mentsük, ami még menthető, mert vészesen fogy az időnk!

Közben az irgalmas Úr mosolyogva vagy fejcsóválva, netán szigorú arccal nézi az egészet, látja a végét időnek, életnek, tudja már a találkozás pillanatát is. A végéhez közeledő idei év is emlékeztet: felkészültél-e az első szeretettel? Mert más, ékes ruhánk nincs ezen kívül, csak megkopott, szakadozott gönceink, a hosszú

út szennyétől bepiszkolt gúnyánk. Rajta, ne tévovázzunk sokáig, vessük le, ami méltatlan az éltünkön Urunk elé állni, csak ezt az egyet, a Tőle kapottat hagyjuk lelkünkön, Istenünk felé, embertársaink felé, hogy mosolyra derüljön a szívünk, arcunk és úgy mond hassuk: Jövel, Uram Jézus, hamar! S végül Ő is visszamosolyogjon ránk.

Békességes karácsonyt és Istentől áldást kívánok minden kedves testvérünknek, barátunknak az új évben!

Ujvári Ferenc lelkipásztor

ADVENTI GONDOLATOK

...hited talán csak egy kicsi mécses,
pedig hit nélkül várni nem lehet!
És az, aki nem az Urat várja,
nem is sejti az igaz ünnepet!

Nem fenyő alatt van az ajándék!
Az Ajándék - ha volt valaha -,
azt az ISTEN adta a világnak,
nekünk született egyszülött FIA!

Lukátsi Vilma

VOLT EGYSZER EGY KARÁCSONYOM

(Visszaemlékezés évek távlatából)

Úgy gondolom, nem járok messze az igazságtól, amikor azt állítom, hogy a gyermekek zöme nagyon várja a karácsonyt és természetesen vele együtt az első havat is. Sőt, meg merem kockáztatni azt az állítást is, hogy a felnőttek jó része sem jár messze ettől, hiszen ők is várják ezt a csodálatosan szép ünnepet, még ha némelyek titkolják is ezt. Visszaemlékezve gyermekkoromra, mi is így voltunk ezzel: óriási volt bennünk a várakozás a karácsonyi ünnepek iránt, és még nagyobb az ajándékok utáni kíváncsiság.

Mint falun nevelkedett gyermek, határozottan az emlékezetemben él, hogy karácsonytájt érkeztek hozzánk nyugat felől a havat hozó fellegek, és tették le terhüket a mi kis falunkra, valamint az öt körbeölelő tájra. A hóesések akkortájt nagyon intenzívek voltak, és az sem volt ritka eset, amikor egy-egy éjszaka akár két arasznyi hó is hullott, ezzel mintegy mesevilágot varázsolva a környékre. Az iskolának akkor egyszerűben vége szakadt, a szünet kezdését nem a kalendárium betűi, hanem az első hó megérkezése jelentette. Mi már

december eleje óta, a reggeli felkelés után azonnal az ablakhoz siettünk, hogy ledörzsölve a jégvirágokat megláthassuk az első havat, szüneti szabadságunk igazi kezdetét. Ilyenkor felhőtlenül boldogok voltunk - mentesülve még a felnőttek igazi gondjaitól -, és élveztük a lehullott hóban történő gyermeki játszadozás örömét. Természetesen ekkor előkerültek a szánkók, a fakutyák is - már akinek volt -, és csúszkáltunk, ródliztunk, fakutyáztunk, no meg hógolyóztunk nagyokat. De a hóember-építésben is mindenki kivette a részét, ami már komoly odafigyelést igényelt tőlünk, gyermekektől. Ugyanis fontos volt a nagyfokú koncentráció, hogy az általunk épített alkotás minden porcikájában hasonlítson az "igazi" hóemberre. Ha ezt sikerült elérnünk, igen büszkék voltunk magunkra. Este pedig, mikor a konyhában összegyűlt a család, hallgattuk az idősek bölcs szavait, a világ nagy gondjainak

megoldására tett javaslatokat - amiből mi akkor vajmi keveset értettünk -, apám jópofa tréfákozásait, minket pedig körülfogott anyám szerető gondoskodása.

És ezzel kezdetét vette a sütés-főzés, a karácsonyi ünnepre való készülődés, hiszen "hamarosan itt a Karácsony" - mondogatta egyre sűrűbben édesanyám. S mikor apánk egy este azt mondta, hogy másnap levágjuk mindkét disznót, tudtuk, hogy csak napok vannak hátra a nagy ünnep kezdetéig. És ekkor már a szánkózás sem volt az igazi, s amíg a férfiak az udvarban tettek-vettek az állatok körül, mi a konyhaasztal köré kuporodva néztük az anyám keze alól kikerülő süteményeket, cukordíszeket, apró meglepetéseket. Titkolózni nemigen lehetett,

nem is volt rá szükség. Őszinte világ volt a miénk, tiszta szándékú, egyszerű szavú. S az igazi ajándékok azok az esték voltak, amikor a család összehajolva, gyerekek és szülők közös izgalmával, tréfákozással, az eljövendő nap örömeiben készülgett.

Karácsony hetében jártunk már, hét elején. Nem voltunk gazdagok, de annál nagyobb örömmel készítettük együtt édesanyámmal a szaloncukrot és más díszeket a fára. Persze a szaloncukor nálunk úgy készült,

hogy kockacukrokat csomagoltunk be fényes papírdarabkába. A díszeket szintén papírból készítettük, csillagokat vágtunk ki és fűztünk fel a cérnára. Diókat csomagoltunk be szintén fényes ezüstpapírba. Csodálatosan szépek lettek! Igaz, némelyik csillag nem igazán sikerült nekünk szép formásra, de édesanyám mindig boldogan megcsókolt bennünket és azt mondta: - Tudjátok, ezek a legszebb csillagok, amiket valaha is láttam! Persze, tudtuk, hogy ezt szeretetből mondja, hiszen annyira szeretett minket, mint senki más e földön.

És akkor eljött a nagy nap. Fehér karácsony ígérkezett, reggel szállingózni kezdett a hó. Mi, gyermekek alig bírtuk végigülni a reggelit, apu körül rohangáltunk és izgatottan kérdeztük: - Mikor díszítjük fel a fát? - Csak este ajándékozunk? - Miért nem délelőtt? - Én mit kapok? - És én? Apu a bajsza alatt mosolygott és a kabátjáért nyúlt. - Ki segít

beállítani a fenyőt a talpába? Természetesen azonnal akadt három önkéntes. Anyu közben a konyhaablakból figyelte, ahogy a gyerekek kiscsikóként ugrándoztak apjuk körül. Apu minden évben megjegyezte: „A gyerekek segítettek. Ennek ellenére sikerült beállítani a fát!” - és közben a nevetőránccok összesűrűsödtek szemei mellett. Kora délután a fenyő ott díszelgett a szoba közepén, rajta a díszek, megkapó összevisszaságban. Anyu nem bánta, hogy este meg kellett igazítani nagy részüket, hagyta kibontakozni a csemeték díszítési ambícióit.

Az ajándékozás és a vacsora mindig ünneplő ruhában történt, ez még bensőségebbé tette a szeretet ünnepét. Ezenkívül semmi sem változott, szüleink nem szívélyeskedtek feleslegesen egymással, nem ült ki az arcukra álmosoly. Egyszerűen adták egymás tudtára szeretetüket, egy érintéssel, gyengéd öleléssel, őszinte szavakkal. Csak úgy, mint egész évben. A karácsonyfa és az ajándékok arra voltak jók, hogy ezt a köteléket elmélyítsék, és egy kis örömet szerezzenek egymásnak a durva és egyre rohanó világtól félrevonulva. Amíg a család öltözködött, felváltva csempészték a fa alá az ajándékokat, ami tovább fokozta a várakozás izgalmát. A nagyobb csomagok mellé odakerültek a gyerekek saját kezűleg készített meglepetései is. Mikor anyu elkészült, mi gyerekek is a fenyő körül sündörögtünk, már csak apu hiányzott. Anyu nem bírta tovább várni, egyre gyakrabban szólította aput, hogy mikor jön már közénk, hiszen mi is nagyon türelmetlenek voltunk és feszülten várakoztunk. Végre apu is elkészült és együtt volt a család a nagy ünnep megkezdésére. A gyertyafénynél a három boldog gyermek-szempár gyémántként fénylett, a szüleinké pedig a meghatottság könnyeitől - és közben együtt énekeltük, hogy: **„Mennyből az Angyal, lejött hozzátok: Pásztorok, pásztorok...”** Csodálatos volt az a karácsony! A legcsodálatosabb, ami gyermekkoromban megtörténhetett velem, velünk azon a szép, bensőséges ünnepen.

De mi volt az üzenete akkor a karácsonynak - és mi ma? - tehetnénk fel a kérdést. A karácsony érzelmeket gerjesztő ünnep nemcsak a gyermekek, hanem a felnőttek számára is, hiszen alapvető értéke a szeretet. Hangulata egyértelműen magával ragadja a gyermekeket, amely hangulatot

gyakran a szülők idéznek elő, mert ők őrzik a karácsonyi hagyományokat és alkalmazzák a tanult mintákat. Így válik családi tradícióvá a karácsonyfa-díszítés ízlésvilága, a nagymama receptje szerint készült ünnepi vacsora, az ajándékozás rituáléja.

És a szülők azért teszik meg mindezt, mert a többieknek - és persze önmaguknak is - szükségük van az ilyen fajta és fokú szeretetre is. A karácsonyi ünnep meghittsége segít megérteni, hogy mit jelent az, hogy rendben vagyok, illetve rendben vagytok. Azzal, hogy elfogadjuk magunkat és embertársainkat, megtapasztaljuk a belső béke hatalmát. És ha el tudjuk hagyni előítéleteinket, akkor az emberi kapcsolatainkban megtanulunk a szívünkkel látni. Nekem ez volt régen - és ez ma is a karácsony üzenete.

Gondoljunk azonban azokra is, akik nélkülöznek, magányosak, betegek, gondoljunk azokra, akik földjét fegyverek dúlják, s gondoljunk azokra, akiket szeretettünk, de elhagytak minket, elhagyták e világot. Próbáljunk tenni, de ha nem tudunk, legalább gondoljunk rájuk..., hogy meg tudjuk becsülni azt, amit a sors nekünk adott.

Egyed Ferenc

Karácsonyi dal 2000 év után

*Csendben érkezel,
S én csendben várlak.
Csodádban reménykedem,
S csodádban csodálkozva látlak.
Ma este árvák és némák az angyalok,
Ma este új esélyt adhatok és kaphatok.*

*Ismerkedem gyermekként alázatos titkoddal,
Teljességed karcolom elcsorbult szavakkal.
Nem vagyok bölcs, nincs rám bízva mások kincse,
Én csak bámulom a terved és jászolod.*

*A legnagyobb szeretet van itt és gögicsél.
A legnagyobb szeretet éhes és enni kér.
A legnagyobb szeretet most gyöngye és szinte fél,
A legnagyobb, ki szeretett, ma újra bennem él.*

*Áldott, szent pillanat ez, s mi mit sem értünk belőle,
Már holnap kiáltjuk, hogy feszítsék keresztre.
Te mégis belépsz halkan ismeretlen időnkbe,
Hogy békét simogass háborgó szívünkbe.*

*Csendes éj. Némíts el.
Szenséges éj. Készíts fel.*

*Ma este itt a születés ideje.
Ma este újra és először könnyögrök.
Dicsőség Mennyben és Földön Istennek,
Békesség benned, bennünk és bennem.*

Tolnay András

S Z E N T E S T E S T E

Mariska néni durcásan jött-ment a lakásban, sehogy sem találta a helyét. Persze, megérti ő, sok mindent megért. Hogy hosszú az út, drága a benzin, hogy két hete voltak itthon, és mindig nem jöhetnek. Hogy majd másodnapján jönnek, és hozzák, sőt itt is hagyják a gyerekeket két napra. Mégis... rosszul esett. A fia azt mondta a telefonban, hogy majd bepótolják az ünnepet. Hát hogy lehetne ilyet bepótolni?

A karácsony az karácsony. Olyankor a legszörnyűbb egyedül. Persze, amíg szegény ura élt... Már vagy két perce keresgélt a fiókban a gyufásdobozok között. Ez üres, ebben gombostűk vannak, ez virágmag, ez üres és... Tessék, még a gyufája is pont most fogyott el! Egy darabig kísérletezett a gázgyújtóval, aztán lecsapta az asztalra és úgy, gyertyástul indult el. Valamelyik szomszédban csak kap egy doboz gyufát. Csak úgy taláломra indult el jobbra, megzörgette az ablakot. Kutasi néni nagyon hamar kiszaladt, és még mielőtt Mariska néni megszólalt volna, már be is terelte. A meleg szobában sütemény illata lengte körül, s mire szóhoz jutott, már az asztalnál ült, előtte egy kistányéron diós-mézes tekercs, a kedvence.

- Milyen kedves, szomszédasszony, hogy gondolt rám, és átjött egy kicsit. Olyan egyedül van az ember így szenteste. A gyerekek messze laknak, nem érnek rá, majd talán a két ünnep között. Jaj, és ezt a szép szál gyertyát nekem hozta?! Nagyon köszönöm! Én a tavalyiakat akartam meggyújtani, de így sokkal szebb lesz az ünnep, igen, meg is gyújtjuk rögtön. Nézze csak, Mariskám, ide állítjuk a pohár tetejére.

Így szoktam, csak körülrakom fenyőágakkal. Olyan barátságos a melege, a fénye. Hát jó, hogy így együtt lehetünk az ünnepen. Nem is csak ketten, hanem mindjárt hárman, mert az Úr Jézus azt ígérte, hogy ahol ketten vagy hárman az Ő nevében vannak együtt, ott Ő is jelen van. Igen így sokkal szebb az ünnep. Az Ő szeretetét érezzük egymáson keresztül. Ismeri maga, Mariskám, azt az éneket, hogy Mennyből az angyal?

Énekeltek, aztán az öreg, nagybetűs családi Biblia került elő, és Kutasi néni a karácsony üzenetéről beszélt. Felemlgették azokat az ajándékokat, amit Isten adott nekik: megköszönték az egészséget, hogy még el tudják látni magukat, a gyerekeiket és az unokáikat, akik azért el-eljönnek, a segítőkész szomszédokat, a szép termést, hogy el is tudták szépen tenni, és ezt a szép karácsonyestet együtt. A szívükben hála ébredt, öröm és béke. A kis gyertya lassan pislákolni kezdett, ekkor vették csak észre, hogy elszaladt az idő. Majdnem éjfél volt, mire elbúcsúztak egymástól.

Mariska néni hónapok óta először feküdt le elégedetten. - Szép volt ez a karácsony este - gondolta -, és milyen kevés kell hozzá! Elég volt a más gyufájára szorulnom, és mennyi minden lett világosabb...

(Közreadta HA)

Karácsony után

**Nem gyújtottunk gyertyát karácsonykor,
fát sem állítottunk.**

**Az éjszaka csendje áradt szét,
és a csendben Isten beszélt.**

Kérdezett:

**Van-e szívetekben igaz szeretet,
vagy csak szeretet - csomag?**

**Van-e szívetekben igazi világosság,
vagy csak gyertyafény?**

**Csak hallgattam a csendből
kizengő szózatot,**

**ahogy repült a világ fölött,
s újra és újra kérdezett.**

**Sok fénylő gyertya közt
szórakoztak az emberek.**

Nem hallották.

**És az Úr, Akit ünnepeltek,
elhúzódt az ablak mögül
(kívül volt),
majd halkán távozott,
mert Ő a világosság,
a gyertyafényben
magára maradt.**

Szikszai Béni

NINCSENEK CSODÁK?

**„Gyertek énhozzám mindnyájan, akik
megfáradtatok és terheket hordoztok, én
megnyugvást adok néktek.”**

A hatvanas évek elején válságos lelkiállapotba kerültem, mert néhány hónapon belül meghalt édesapám, nagybátyám és az egyik gyerekkori barátom. Ekkor Istennél, Jézusnál kerestem menedéket, vigasztalást a halál rettentő erejével szemben.

Édesanyám Bibliáját tanulmányoztam, és egyik este ezt olvastam: **„Kérjete, és adatik nektek, keressetek, és találtok, zörgessetek, és megnyitattik nektek.”** (Máté 7,7) Nem volt valódi, élő hitem, de felfrissített ez a mondat és csendben így imádkoztam: „Istenem, ha Te tényleg létezel, kérlek, tégy egy csodát: reggelre a kertben, a bejárati út két oldalán álló virágtartókban a virágok cserélődjenek meg”. (Két azonos, de különböző nagyságú virág volt). Ezt senki sem hallhatta Istenen kívül, édesanyám a másik szobában aludt. Másnap, amint felkeltem, kimentem megnézni, hogy megtörtént-e, amit kértem. A veranda ajtóban megállva a virágokra néztem; azt láttam, hogy nem történt semmi! Akkor magamban ezt gondoltam: „Ez nem lehet..., ilyen nincs, hiszen meg van írva!” Édesanyám, aki kb. tíz méterrel távolabb, a kert kapunál állt és a napfelkeltét nézte, észrevett. „Látom felébredtél, készítek neked reggelit” – mondta és elindult felém. Amikor odaért a betonjárdán a két virágtartóhoz, megállt és jobbra-balra nézett imádságom tárgyaira, arra a két virágra, így szólt: „Nem jól van ez így!” – és a két virágot cserepestől felcserélte a virágtartókban, majd elment balra, a kiskonyhába! Nem szóltam, csak néztem döbbenet a tőlem két méterre megvalósult csodát... Később, a reggeli elfogyasztása után csendesen megkérdeztem, hogy miért cserélte meg a két virágot. Azt válaszolta: „Nem tudom, csak jött egy ilyen

gondolatom...” Ő tette meg azt, amit Isten sűgött neki: hívő asszony volt..., remélem, Isten kegyelméből a mennyben találkozunk!

A keresztények Istene, Jézus Atyja ilyen Isten! Tudta, hogy hitem erősítésére nekem nagy szükségem van! Sok más esetben is tapasztaltam imameghallgatást, Isten jóságos szeretetét, gondoskodását. Nincs más lehetőségünk mint az, hogy Jézus kegyelmében, szeretetében bízunk: **„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen!”** (János evangéliuma 3,16).

Vegyük Őt komolyan!

Szeretettel: Rumbold Gyula

ÜNNEP A FÖLDÖN

Harangszó száll a csendes éjszakában,
megpihen a lélek egy áldott, halk imában,
Istennek szent Fia jászolban pihen,
árad a kegyelem e csodás éjjelen.
Ünnepel a föld és ünnepel az ég,
a szívek rejtekén szeretet lángja ég,
templomba indulnak ifjak és vének,
egekig száll a boldog hálaének.
Mintha a földön Isten maga járna,
áldást és békét hintve a világra,
mintha nem volna harag, nem volna gyűlölet,
nem volna más, csak igaz szeretet.
Mintha az ember újra Ember lenne,

nem csak magával, mással is törődne,
nem csak e szent éjre lenne megértő és igaz,
nem csak ma lenne más számára vigasz.

Mért múlik el a karácsony csodája?

Mért alszik ki a szívek gyertyalángja?

Mért éled újra a közöny és a harag?

Az áldott békességből mért csak a szó marad?

Őrizd szívedben a karácsonyi álmod,

próbáld jobbra tenni te is a világot,

légy áldás azoknak, kik veled együtt élnek,

légy szeretni tudó, igaz és hű lélek.

Őrizd a békét és örömet magadban,

szeretetet szőljon kimondott szavadban,

ha az ünnep ígérete igaz hitté válna,

hatalmas boldogság szállna a világra,

nem lenne harag, nem lenne gyűlölet,

békesség töltene el a megfáradt szíveket,

egyetlen erő járná át a földet,

magához ölelve a nagy mindenséget,

nem lenne gyötrelem, nem lenne gyűlölet,

nem lenne más, csak remény és szeretet...

Vajay Tiborné

Innen - onnan

KARÁCSONYI TÖRTÉNET

A múlt század elején történt. Magányos férfi utazott le egy vidéki kisvárosba. Barátai hívták, hogy ne töltsse egyedül a szentestét. Az utolsó vonattal érkezett. Már erősen szürkült, alig járt valaki az utcákon. Az egyik kirakat előtt észrevett egy kopott ruhás kisfiút. Nagy, vágyakozó szemei egy kis Betlehemre szegeződtek. A férfi megszólította: - Ezt szeretnéd megvenni? A fiú bólintott, de nem vette le a szemét a kirakatról. - Nem is lehet drága - folytatta a férfi. A kisfiú kihúzta kezét a zsebéből, tízkrajcáros csillogott benne. - Ezt az előbb találtam, de ezért nem adnak semmit. A férfi elkérte a pénzt, s a fény felé tartotta. - Hallod-e, ez nem közönséges pénz, bizonyára az angyalok ejtették el. A gyerek csodálkozva

nézett a férfira. - Gyere, menjünk be az üzletbe - és megfogta a hideg kis kezét. Bent már senki sem volt, csak az idős kereskedő. Udvarias mosollyal szólt: - Éppen zárni készülök. A férfi hunyorított a szemével. - Akkor a legjobbkor jöttünk. Kis barátom egy rendkívüli pénzt talált. Az angyalok vesztették el. Azt veheti rajta, amit csak akar. - Ezzel ismét ráhunyorított a kereskedőre, és az megértette. Kezébe vette, megvizsgálta a pénzt. Aztán sugárzó arccal mondta: - Micsoda szerencse, te igazán jó fiú lehetsz. Válaszd ki hát, amit

szeretnél. A gyerek először a kereskedőre, aztán az ismeretlen férfira nézett. Mindkettő tekintetéből biztatást olvasott ki. Rámutatott a kirakatban csillogó Betlehemre. - Ezt szeretném. A kereskedő szépen becsomagolta, szaloncukrot is adott hozzá. A gyermek boldogan hagyta el a boltot. Az ismeretlen férfi ekkor elővette a pénztárcáját, s fizetni akart. - Szó sincs róla, uram, - szólt a kereskedő. - Ma este nekem is Karácsonyom van. Az a Jézus, akit ma ünnepelünk, figyelmeztetett bennünket. Amit egynek teszten a legkisebbek közül, azt nekem teszitek. A két férfi egymás szemébe nézett és kezét szorított. Mindketten tudták, hogy ebben a pillanatban született meg szívükben az Úr Jézus.

(Közreadta HA)

EGY GYERMEK AJÁNDÉKA ÖRÖKKÉ TARTHAT

Egyszer egy ember megbüntette a lányát, amiért az eltüntette a drága pénzen vett arany csomagolópapírt. Amiről az apa nem tudott, az az volt, hogy a lány hosszú órákat azzal töltött,

hogyan az aranypapírból kivágjon egy darabot, amivel az apja számára készített ajándékot egy dobozba csomagolta be, és tette a fa alá.

Amikor szenteste az apja meglátta az ajándékot, kibontotta, látta, hogy a doboz belül üres. Azt mondta a lányának: - Tudod kislányom, az úgy szokás, hogy ha valakinek ajándékot adunk, akkor nem szabad üres dobozt adni... - De apa - így a lány - hiszen ez a doboz nem üres, tele van csókokkal, meg öleléssel, amiket én küldök neked, karácsonyra! Az apa könnyeivel küszködve ölelte át a lányt, bocsánatáért esedezve. A kislány átölelte apját és sírva bocsátott meg neki.

Nem sokkal ezután a kislány meghalt egy balesetben. Az apa egész életén át az ágy alatt őrizte az arany dobozt. Amikor rosszul érezte magát, mindig kinyitotta a dobozt és egy emlékeztető csókot vett ki belőle, így emlékezve az ő gyermekére, aki azt odatette...

Mindannyiunknak van ilyen aranydobozunk, amely tele van csókokkal és öleléssel gyermekünkötől, családuktól, barátainktól. A család és a barátok azok, akik felemelnek minket lábainkról, amikor a szárnyaink megsérültek - hogy emlékeztessenek arra, hogy kell repülni...

Gondolatok

- ✓ „A Karácsony lényege nagyon egyszerű: szeretni másokat. Vajon miért kell ehhez karácsonyig várni?” *(Bob Hope)*
- ✓ „Teríts asztalt szívedben és engedj köré mindenkit, aki szeretetre éhes.” *(Paudits Zoltán)*
- ✓ „Ne várj túl sokat karácsony napjától. Nem tudod egyetlen napba belezsúfolni önzetlenséged és jóindulatod, minden lemaradását, ami az elmúlt 12 hónapban összegyűlt.” *(Oren Arnold)*
- ✓ „A szeretet ingyen való, nem jog szerinti, nem érdemet jutalmaz. Nem érdekeket szolgál. Ajándék. Kegyelem.” *(Makkai Sándor)*

Hol és mikor adhatom le az ajándékomat?
1084. Budapest, VIII. ker.
József utca 12.

CIPŐSDOBOZ GYŰJTŐPONT			
Nyitvatartás 2013.december			
4.Szerda	16-18 óra	11.Szerda	16-18 óra
5.Csütörtök	10-13 óra	12.Csütörtök	10-13 óra
6.Péntek	16-18 óra	13.Péntek	16-18 óra
7.Szombat	10-13 óra	14.Szombat	10-13 óra
8.Vasárnap	15-17 óra	15.Vasárnap	15-17 óra

Hogyan készíthetek ajándékot?

1. **Keressen egy jó állapotban lévő, üres cipősdobozt.** Amennyiben a doboz típusa megengedi, akkor a tetejét és az alját is külön-külön vonja be színes csomagolópapírral.
2. **Döntse el,** hogy hány év körüli fiúnak vagy lánynak szánja ajándékát.
3. A cipősdobozt **töltse meg** ajándékokkal az alábbi szempontok szerint:
 - **Játékok:** kisautók, labdák, babák, plüssállatok, jojó, világító vagy hangot adó játékok.
 - **Iskolai eszközök:** tollak, ceruzák, számológépek, zsírkréta, kifestők, jegyzettömbök.
 - **Higiéniai eszközök:** fogkefe, fogkrém, szappan, fésű.
 - **Egyéb:** cukorkák, nyalókák, rágó, napszemüveg, pólók, játék ékszerek, hajgumik, óra, kis képeskönyv.
 - **Kedves lehet még:** egy családi fotó néhány üdvözlő sorral, jókívánsággal.
4. A dobozba **NE TEGYEN:** Agresszivitásra készítő képeket, játékokat: játékpisztoly, kés, PC-játék. Konzervet, romlandó ételeket, gyümölcsöt. Folyékony dolgokat: sampont, testápolót. Gyógyszereket. Törékeny tárgyat: tükröt, porcelánbabát. Erotikus vagy pornográf tartalmú újságokat, eszközöket, tárgyakat. Semmilyen alkohol tartalmú italt.

5. Az elkészült ajándécsomagot **csomagolja be** színes csomagolópapírral (lehetőleg külön a tetejét és külön az alját), majd ragassza le átlátszó cellux ragasztó szalaggal!

Végül pedig a dobozra jól láthatóan írja fel, hogy milyen korosztályú lánynak/fiúnak szánja ajándékát!

Mi történik a cipősdoboz ajándékokkal?

Az elkészült és összegyűjtött cipősdoboz ajándékokat a Baptista Szeretetszolgálat országos önkéntesi hálózatán keresztül fogja eljuttatni a rászoruló gyermekekhez (árvaházak, nagycsaládos szervezetek, kórházak, fogyatékosokkal foglalkozó iskolák, egyesületek...), még az ünnepek előtt.

Baptista Szeretetszolgálat

Gyülekezetünk betegei

Ádány Vince és neje	Oláh Zsolt
Gálffy Imre	Ráduly Emil és neje
Hetzke József	Rumbold Gyula
Kántor Ida	Sebők Györgyné
Kántor Imréné	Sípos Terézia
Kiss Tamara	Stubnya Tiborné
Liptai Sándorné	Szalay Mihályné
Maczkó Györgyné	Szebeni Gyula és neje
Magyar Gyula	Széll Imréné
Mészáros Sándor	Tóth Imréné
Nagy Sándor	Vida Sándorné

„Minden gondotokat Őreá vessétek, mert néki gondja van reátok.” (II Péter 5,7)

Szeretettel kérjük a testvéreket, hogy a testi-lelkibetegekért ne feledkezzenek meg imádkozni! Jézus Krisztus az orvosok Orvosa meghallgatja a hitből fakadó imákat. Betegeink címe, telefonszáma Ujvári Ferenc lelkipásztornál és Huszta Tiborné testvérnőnél megtalálható.

Gyülekezeti programok

- **dec. 01., 09:00:** Közös imaóra, Evangélizáció
- **dec. 07., 17:00:** Kreatív délután, gyermekes családok részére
- **dec. 08., 09:00:** Kiscsoportos Biblia-tanulmányozás
- **dec. 10., 18:00:** Kórházmisszió
- **dec. 15., 09:00:** Női/Férfi imaóra
- **dec. 15., 15:00:** Olajág Idősoththonban istentisztelet
- **dec. 15., 15:00:** Börtön misszió

- **dec. 21., 15:00:** Nyugdíjas karácsony
- **dec. 22., 09:00:** Kiscsoportos Biblia-tanulmányozás
- **dec. 24., 15:00:** Olajág Idősoththonban istentisztelet
- **dec. 25., 09:00:** Közös imaóra, Karácsonyi ünnepi istentisztelet
- **dec. 26., 10:00:** Karácsonyi ünnepi istentisztelet a gyermekek szolgálatával / du. nincs összejövetel /
- **dec. 29., 09:00:** Közös imaóra / du. nincs összejövetel /
- **dec. 31., 18:00:** Óév esti istentisztelet
- **2014.01.01., 17:00:** Újévi istentisztelet

Decembéri ifjúsági programok

- **december 6., 18:30:** Ifi klub. Római levél 4. - kiscsoportokban
 - **december 7., 16:00:** Gyertyafényes advent Józsefvárosban - Micimackó kert
 - **december 13., 18:30:** Ifi klub. Római levél 5. - kiscsoportokban
 - **december 20., 18:30:** Ifi karácsony. Előzetes jelentkezés Kántor Juditnál.
 - **december 22., 16:00:** Papp László Sportaréna, Karácsonyi ünnep a baptistákkal
 - **december 27.,** Nincs ifjúsági
2014. február 7-9-ig tervezzük téli ifjúsági közösségépítő hétvégénket. További információ hamarosan.

facebook oldal

<https://www.facebook.com/jubifi>

József Utcai Baptista Gyülekezet

cím: 1084 Budapest,

VIII. József u. 12.

www.jozsefutca.hu

www.jubi.hu

„Folyóirat” rovatában is olvasható újságunk!

Folyamatosan kerülnek fel az igehirdetések is.

Rendszeres alkalmaink:

Imaóra: vasárnap de. 9:00

Istentisztelet: vasárnap de. 10:00

Énekóra: vasárnap du. 16:00.

Istentisztelet: vasárnap du. 17:00.

Bibliaóra: szerda este 18:00.

Énekóra: szerda este 19:00.

Minden hónap harmadik vasárnapjának délutánja missziós szolgálatokra felszabadítva.

Mindenkit szeretettel várunk!